

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

WILFRED

(Wilfred)

Komedie in 14 scènes

door

Peter Tinniswood

Vertaling: Alda Croes

Toneelfonds J. Janssens

Antwerpen - 1991

Nr. 1629

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste DRIE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel 4

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aankoopbewijs. Dit bewijs moet samen met een aanvraagkaart waarop plaats en datum(s) van opvoering werden ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gecopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

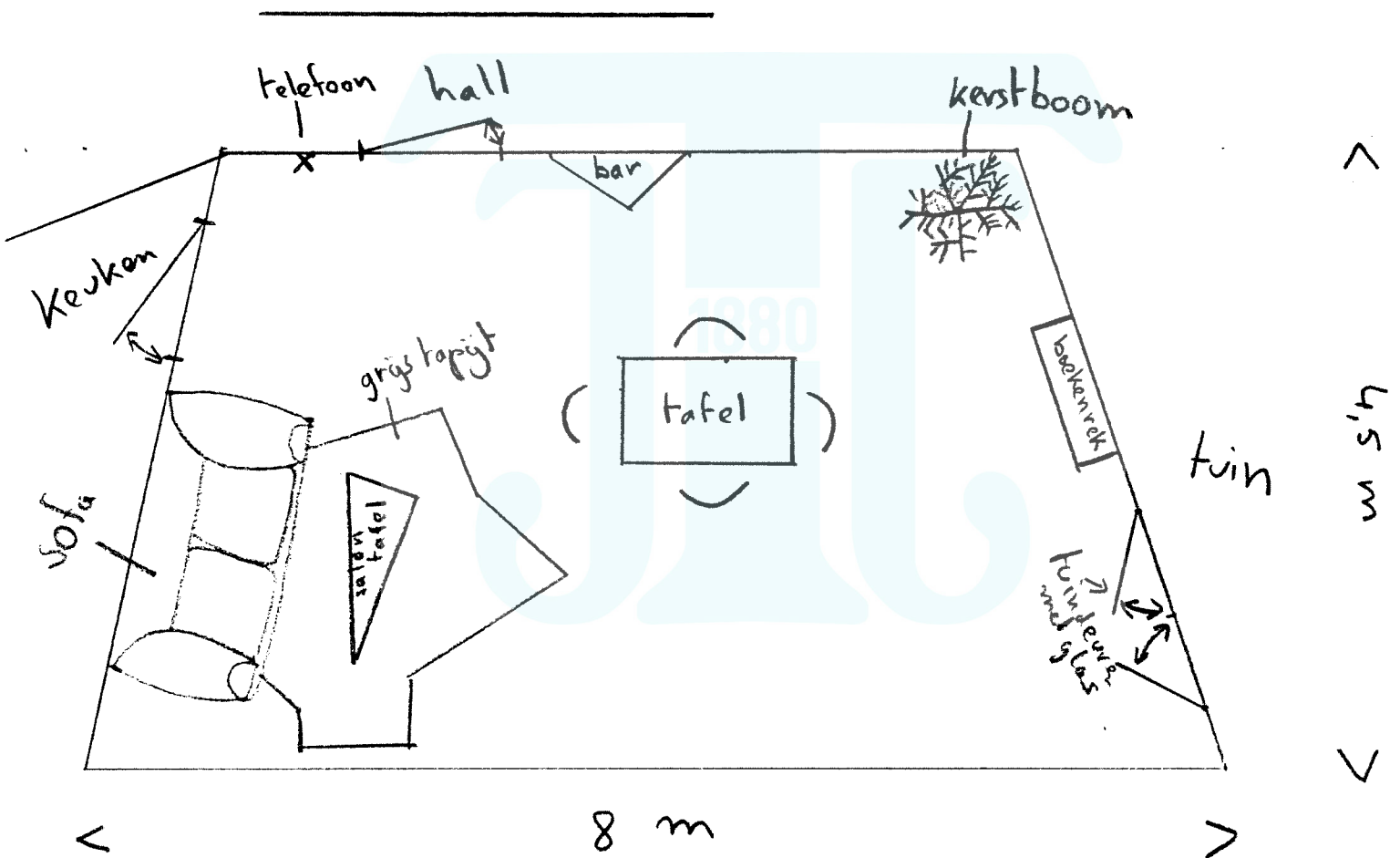
I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

cop. 1987 Toneelfonds J. Janssens

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotocopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

personages : Herman
Sylvia
Moeder

dekor : het hele stuk speelt zich af in de zitkamer/eetkamer van Herman Blarings. Het is een grote ,ruime kamer.

Scène één :

De ochtend van Kerstavond .

Sylvia, een aantrekkelijke jonge vrouw , is de kerstboom aan het versieren .

Herman Blarings komt de eetkamer binnengestapt ; tot ter hoogte tafel .

1. Herman : Ja ! 'T is gebeurd .

Het is zover .

2. Sylvia : Wat ?

3. Herman : Afgrijselijk!

4. Sylvia : Wat ?

5. Herman : Wilfred heeft in de klerkast gekakt .

6. Sylvia : Doe niet zo belachelijk .

7. Herman : Belachelijk ? Maar , 't is waar : Wilfred heeft in de klerkast gekakt .

8. Sylvia : Hoe kan een hond nu in de klerkast kakken ?

9. Herman : Simpel.

10. Sylvia : Hoe dan ?

11. Herman : Iemand laat de kastdeur openstaan .

12. Sylvia : Jij .

13. Herman : Nee .

1. Sylvia : Jij .

2. Herman : OK , ik .

3. Sylvia : Bedankt . En ?

4. Herman : Wel , de hond wandelt de slaapkamer binnen .
De hond ziet de kastdeur openstaan .
Hij snuffelt eens goed .
Hij hurkt zich eens goed .
En , hokus pokus , splatsj .
Een hoop stront op mijn splinternieuwe Docksides .

(sylvia begint te lachen)

Waarom lach je ?

Ik zie niet in wat er te lachen valt .

5. Sylvia : Och , geef toe , Herman . Zo erg is het nu ook weer niet

6. Herman : Voor mij wel . Die hond moet weg .

7. Sylvia : Herman !

8. Herman:Ik weiger om met een vuile hond samen te leven .
Hij heeft kansen genoeg gekregen . Hij is genoeg
gewaarschuwd . Laatst deed ie het in de vestiaire.
Toen heb ik hem voor een ultimatum gesteld .
Nog één keer , vriend , nog één enkele keer , en dan
is het de lange weg naar de vergetelheid .
Wel , zover is het nu . Het moment van de afrekening.
Hij gaat onmiddellijk naar de dierenarts . Nu direkt.

9. Sylvia : Op Kerstavond ?

10. Herman : Op Kerstavond .

1. Sylvia : Gelukkig Kerstfeest , Wilfred .

2. Herman : Luister es even , Sylvia . Laten we redelijk blijven .
Laten we objektief zijn en....

(komt langs halldeur en schreeuwt in de deuropening)

Kom daar uit . Terug . D'r uit .

En kwispel niet zo naar mij , vriend .

Bekijk me niet op die manier . Buiten !

(naar Sylvia)

Laten we rustig en objektief blijven .

Binnen een uur is mijn moeder hier .

Met haar nieuw lief . En wat moeten we dan tegen hen zeggen ?

"Dag Ma".

"Gelukkig Kerstfeest".

"Aha, dus dit is je nieuwe vriend".

"Hoe maakt U het , mijnheer , aangename kennismaking".

"Doe alsof U thuis bent , maar laat uw koffers dicht want anders dropt de hond er een lading stront in".

3. Sylvia : Heb je het bezwarend materiaal verwijderd?

4. Herman : Ja

5. Sylvia : Waar ?

6. Herman : In de achtertuin . Ik heb een klein kuiltje gemaakt en het erin begraven .
Met militaire eer .

7. Sylvia : Zal je Wilfred ook met militaire eer begraven?

8. Herman : O , alsjeblief , Sylvia . Het kan toch zo niet blijven duren .

9. Sylvia : Nu het is jouw schuld .

10. Herman : Wat ?

11. Sylvia : Je neemt hem niet vaak genoeg mee uit .

11. Herman : Wat ?

1. Sylvia : Een kwartiertje per dag naar het plein is niet
genoeg .
2. Herman : Een kwartiertje ? Weet je wel hoelang ik vanmorgen
met hem uitgeweest ben ?
Een uur . Een heel uur .
En maar wachten tot hij het zou doen .
Ik sluip rond hem . Bekijk elke beweging ,die hij
maakt .Bekijk elke uitdrukking van 'm.
Moedig hem aan . Bid voor 'm . Zwoeg met 'm mee .
Maar niks . Niemendal .
"Vooruit , Wilfred".
"Brave jongen " .
"Je kàn het".
"Goeie knul".
"Vooruit".
Niks. Het maakt mij kapot ,Sylvia .
We hebben hem nu drie maanden . En waar sta ik nu ?
Ik zal het je es precies zeggen .
Het middelpunt van mijn universum , de draaischijf
van mijn hele bestaan is geconcentreerd op een
paar vierkante centimeter hondekont .
3. Sylvia : Bedankt .
4. Herman : Maar 't is waar , 't is echt waar .
We hebben die hond omdat
(wandelt richting jardin en ziet Wilfred in de halldeur)
Terug.
(steekt z'n arm omhoog en spurt naar de deur)
Af.
Terug, Terug.
(kijkt nog even in de hall en dan naar jardin voor)
We namen deze hond omdat we op het punt stonden
om uit mekaar te gaan .
"Laten we het nog één keer proberen" , zei je .
"Laten we een hond nemen ",zei je .
"Misschien kan hij het redden", zei je .

(vervolg Herman): Uitstekend.Schitterend idee.

We zijn nog altijd samen.Het heeft dus gewerkt .
En weet je ook waarom? Dat zal ik je zeggen .
Omdat ik veel te veel met de hond zijn kakkerijen
ben bezig geweest , om nog tijd over te houden
om met jou ruzie te maken . Ik ben me nog nauwelijks
bewust van je aanwezigheid . De hele tijd dat ik
wakker ben

(rent naar deur)

Terug, jij rotzak .
Terug .

1.Sylvia : (net klaar met bovenste ster)

Klaar ?

2.Herman :Ja

3.Sylvia : Goed .

4.Herman :Ik zal hem naar de dierenarts brengen , Sylvia ,
dat zweer ik . Nog één keer , één enkele keer is
genoeg , en dan is het met hem gedaan .

5.Sylvia : Goed , dan kunnen we hem nu dus uit de dodencel laten?

6.Herman : (wacht even .lacht dan)

OK

(roept) Wilfred.

Hier , Wilfred , hier , jongen .

Goeie hond , kom es hier , dat ik je

(wankelt als onzichtbare hond tegen zijn borst springt)

Jij , gek beest .

Af . Liggen .

(worstelt met de hond, die duidelijk erg groot is , en valt
in de sofa , met de hond bovenop hem)

Sylvia! Sylvia , hij knabbelt godverdomme aan m'n oor.

Auw.Hou d'r mee op . Af.

(vervolg Herman , die de hond wegduwt)

Nu, zit !

Zit,Wilfred.Zit .

(kruipt weg van de hond)

Sylvia, alsjeblief !

1.Sylvia :(heel zachtjes)

Af , af , Wilfred.

(Wilfred gaat zitten)

Zo ben je een brave jongen .

Brave jongen , Wilfred .

(geeft hem klopjes)

2.Herman : (pauze)

Hij heeft jou graag .

3.Sylvia : Ja .

4.Herman : (pauze)

Ik heb jou ook graag .

5.Sylvia : Is dat zo ?

6.Herman : Ja .En met mij ? Hoe zit het met mij ?

7.Sylvia : (pauze)

(dan gaat ze langs Wilfred liggen en knuffelt hem)

Goeie jongen , Wilfred .Goeie Jongen.

Je mammiè houdt van je ,hè. Natuurlijk houdt ze van je.

BLACK-OUT.

Scène twee :

Twintig minuten later . Herman zit front midden op handen en knieën, met een vaatdoek en een emmer om een plas van Wilfred op te dweilen .

1. Herman : Dit is iets tussen ons , Wilfred . We spreken het volgende af . Ik zal over deze plas niets verklappen aan Sylvia . Maar dan hou jij je kont tijdens de rest van de Kerstdagen proper .
Begrepen ? Afgesproken ?

(spoelt het doek in de emmer en gaat op zijn hurken zitten)
Jesus, Wilfred , jij bent belangrijk voor ons .
Levensbelangrijk .

(steekt zijn kin omhoog , wanner Wilfred die likt . Hij geeft klopjes op de rug en streelt hem)

Als jij gaat , wij ook .
De breuk . Uit elkaar .
Vaarwel, Herman. Vaarwel , Sylvia .
Gedaan.

Dus Wilfred , je moet je gedragen als een beschaafd mens .

Er is een tijd voor , en er is een plaats voor .

Dat probeer ik je duidelijk te maken .

De juiste plaats is het plein . Of de tuin .

Niet de kleerkast . Of achter de koelkast .

En het is ook niet

(gilt terwijl hij heel langzaam achterover valt , met Wilfred boven op hem . Schopt wild met zijn benen en probeert recht te komen . Ondertussen likt Wilfred zijn gezicht . De telefoon gaat)

Af. Af , Wilfred, de telefoon gaat.

Da's Sylvia die van het station belt .

Maar, ga weg , zot mormel .

(duwt Wilfred met moeite weg , en huppelt en spartelt naar de telefoon , achter de tafel door ; Wilfred blijft tegen hem op springen .)

(vervolg Herman): Lig, lig . Neer .

(neemt de hoorn op) : Sylvia ? Ja.Ja.

(terwijl hij spreekt ,schudt hij met zijn been , om te beletten dat Wilfred erop knabbelt)

Je komt eraan.

Goed.

Maken ze het goed ?

Veilig aangekomen ?

Goed.Tot over vijf minuutjes dan .

Wat? O, met hem is alles goed.

Hij zit heel braaf onder de tafel .

(wijkt uit wanneer Wilfred op hem springt)

Hij is....

Tot straks .

(legt de hoorn neer)

Vooruit , zit .

In godsnaam , ga zitten .

(brult) Zit !

(pauze) Brave hond.

(schenkt zich aan de bar een drankje in en kijkt ondertussen achterdochtig naar Wilfred , bang dat die op hem zal springen)

Lieve God , Wilfred , denk aan de verantwoordelijkheid die jij draagt. De toekomst van twee mensen ligt in jouw handen . Jij bent het enige dat ons samen houdt.

(schuifelt nog altijd zeer achterdochtig naar leuning sofa en gaat daar zitten)

Ik meen het .Stel dat we uit mekaar gaan .

Wat zouden we met jou moeten doen ?

Je delen ? Half en half .

Ik weet welke helft Sylvia mag hebben .

Nee , Wilfred . Zit . Brave hond .

(Wilfred legt zijn kop op Hermans schoot , en die streelt hem)

Je zou toch niet willen dat Sylvia teruggaat naar haar echtgenoot. Nee. Nee.

vervolg Herman): Dat zou je haar niet toewensen .
 En ik dan ? Zou je me graag helemaal verloren zien ?
 Hier in mijn eentje op deze flat .
 Elke nacht een andere griet ?
 Zweedse beursstudentinnen. Sportkotsters met grote tietten?
 Halfwas punks met twintig oorbellen .
 Dat zou je me toch niet willen aandoen .
 Nee.Nee.
 Ik weet dat Sylvia je soms de strot uitkomt.
 Dikwijls zelfs zal je wel denken .
 Al die telefoontjes van haar man in het holst van
 de nacht .
 "Kom terug , Sylvia".
 "Kom terug".
 "Kom terug".
 "Ik vergeef je alles".
 Natte kousen die in de wasbak liggen te drijven .
 Overall propjes watten op de badkamervloer .
 Aangebrande worst . Kleffe toast .
 Ik weet dat je nogal wat scheldpartijen meemaakt,Wilfred.
 Maar daar zal je moeten mee leren leven,vriend .
 Zo is het leven met een vrouw nu eenmaal .
 Want , wat is het alternatief ?
 Ik zal het je zeggen .
 De flat verkopen en terug naar moeder.
 Geweldig ! Ze zou dat vrouwmens van een Louisa er
 onmiddellijk weer bijhalen .
 "Ze loopt alleen maar even langs ,Herman".
 "Kijk me niet aan op die toon ".
 "Ze is een aardige , jonge vrouw , die Louisa".
 "Erg gevoelig".
 "Ik weet dat ze een beetje een klompneus heeft ,

(vervolg Herman): maar ze kan het je erg gezellig maken.

"Ze heeft een hele goeie smaak voor behang".

Jaks .

Ze is een absolute afknapper , kameraad .

Het is...

(een deur slaat dicht)(Herman pakt de emmer)

Ze zijn er .

Blijf hier.

Hou godverdomme op met blaffen .

Kom hier .

(holt in een dressuurnummer naar de halldeur; belandt jardin van deur)

Af.Hier jij,kleine rotzak.

(de deur gaat open ; Herman laat Wilfred los ; moeder komt binnen en ze deinst achteruit omdat Wilfred op haar springt)

1.moeder : Goeie God ! Af ! Zit ! Onder de tafel !

(wacht tot hij gehoorzaamt)

Blijf daar zitten !

Dat zal dan de nieuwe hond zijn , zeker.

2.Herman : Ja .

3.moeder : En wat luistert hij goed !

4.Herman : Wat ?

5.moeder : Wel , Herman , krijg ik dan geen zoen ?

(ze brult richting halldeur , op het moment dat Herman haar een zoen wil geven)

Je mag de handbagage binnenbrengen , Sylvia,liefje.

Mijnheer Timmermans zal zich later om de andere koffers bekommeren .

(moeder opnieuw tot Herman ,wanneer Sylvia met twee kleine valiesjes binnenkomt)

Je ziet er ziekelijk uit , Herman .

Geef je hem wel genoeg vezels , Sylvia ?

Blijf daar niet staan als een reserve-onderdeel .

(moeder stapt even opzij om de onzichtbare mijnheer Timmermans binnen te laten; dan tot Herman)

Wel Herman , dit is dan mijn nieuwe vriend mijnheer Timmermans .Je mag Ernest tegen hem zeggen .Dat doe ik ook .

Ernest , dit is mijn zoon Herman .

1.Herman :(schudt de hand van de onzichtbare Timermans)

Hoe maakt U het ?

Ik ben erg blij U te zien .

Welkom .

BLACK-OUT

Scène drie :

Herman(stoel coer) , moeder(stoel midden) , Sylvia (stoel jardin)
en de onzichtbare mijnheer Timmermans(stoel voor)zitten aan
tafel en hebben net koffie gedronken .

1.moeder : Zit recht in je stoel , Ernest.

Ik kan er niet tegen als een man zo doorzakt .

Ik kan het niet uitstaan .

Nu , Herman , wat zei je ook alweer ?

2.Herman : Zei ik wat ?

3.moeder : Natuurlijk niet . Ik zei wat .

Ik vertelde over die purser op onze cruise .

Hoe heette hij ook alweer , Ernest ?

(Ernest spreekt)

Dat weet je wel .

(Ernest spreekt)

Natuurlijk weet je dat wel .

(Ernest spreekt)

Wacht eens even . Ik ga nu niet met je zitten kibbelen.

Ik herinner me dat je zijn naam opgeschreven hebt,

ja toch Sylvia .

4.Sylvia : Ik heb er geen flauw idee van ma .

5.moeder : Natuurlijk niet . Je was er niet eens bij , nee toch ?

In alle geval , hij was beslist de meest onaangename
purser , die ik in mijn hele leven tegengekomen ben .

En ,dit moet duidelijk zijn , ik heb al een flink
aantal onaangename persers ontmoet in m'n leven .

Ik ben nu eenmaal zo'n vrouw .

Maar zie je , het is niet zo dat ik er in principe
tegen was om een tafel te delen met die Duitsers .

Ik hou gewoon niet van hen als een ras

Hoe heetten ze ook alweer , Ernest ?

(Ernest spreekt)

Dat weet je wel !

(Ernest spreekt)